Beszámoló

a Mesterek a gyakorlati képzésben

LEONARDO DA VINCI – MOBILITÁS - tanulmányutak szakképzési szakértők, oktatók számára szervezett tanulmányútról

Készítette: Juhos János

Békés Megyei Kereskedelmi és Iparkamara szakképzéssel foglalkozó alelnöke,

és a Békés Megyei fejlesztési és Képzési Bizottság elnöke

Németország, München és Traunstein

2013. 06.02-08.

Juhos János
Békés Megyei Kereskedelmi és Iparkamara szakképzéssel foglalkozó alelnöke,
a Békés Megyei fejlesztési és Képzési Bizottság elnöke

A tanulmányút adatai:

Hely (város, ország): München és Traunstein, Németország

Időpont: 2013. 06.02-08.

LEONARDO DA VINCI – MOBILITÁS - tanulmányutak szakképzési szakértők, oktatók számára

Téma: Mesterek a gyakorlati képzésben

Cím: Tanácsadás, képzés és munkahely: a különböző rendszerek közötti integráció a jobb foglalkoztathatóság érdekében

Munkanyelv: német

BESZÁMOLÓ

Előzmények:

A kamarák nagy szerepet kaptak az utóbbi években a szakképzés területén. Jogállásukból kifolyólag kapcsolatot tartanak fent a gazdálkodó szervezetekkel, az érdekvédelemben dolgozó munkaadói valamint a munkavállalói társszervezetekkel és a tanulóképzés területén igen szorosan együttműködnek a szakképző intézményekkel is. Ily módon igen sok információt tud a kamara közvetíteni. A duális szakképzés bevezetése, annak a törvényi héttere ismert volt eddig is, a tanulóképzéssel foglalkozó vállalkozások részéről a gyakorlati megvalósítás során számtalan kérdés érkezett. Olyanok, amikre eddig nem volt hazai tapasztalat.

Ennek okán adott be pályázatot sikerrel a Békés Megyei Kereskedelmi és Iparkamara a Leonardo Mobilitás programjára. A pályázat elnyerése után a Kamara honlapján és belső levelezéseiben megjelentette a felhívását, amit eljuttatott a vele szakképzésben érdekelt és együttműködő partnereinek. Ez utóbbi partnerek (IPOSZ, VOSZ, GYOSZ, KISOSZ, ÁFEOSZ, Kormányhivatal, Munkaügyi Központ) a saját – a szakképzésben dolgozó – munkatársaikat

delegálták, a Kamara pedig a beküldött disszeminációs tervek értékelése után döntött a lehetséges kedvezményezettek köréről. A kiválasztás alapvető feltétele volt, hogy az illető a szakképzésben vagy mint gyakorlati képző, szakoktató, vagy a társszervezeteknél a szakképzésben döntéshozó legyen. További fontos kritériuma volt, a beadott pályázatnak, hogy a tanulmányúton tapasztaltakat ki hogyan, milyen formában és kiknek tudja továbbadni! A cél az volt, hogy a tapasztalatok ne csak a saját szakmai előmenetelét szolgálják, hanem minél szélesebb körben tudják a látottakat továbbadni. A kedvezményezett csoport tagjaira a Kamara, mint **multiplikátorokra** is számít.

További cél volt a **német duális szakképzési rendszer tanulmányozása, gyakorlatban történő működési tapasztalatainak a begyűjtése,** a hazai és a külföldi duális **szakképzési rendszerek követelményeinek összevetése**, illetve a projekt során szerzett szakmai **tapasztalatok a saját munka során szakképzés rendszerbe történő integrálása**.

A résztvevőkre jellemző, hogy akik a különböző szakképzési rendezvényeken látásból ismerték egymást, a felkészítés során volt módjuk a bemutatkozás után egymás jobb megismerésére.

A felkészítés során mindenki megkapott minden alapvető információt a német szakképzési rendszerről, annak felépítéséről. A törvényi szabályozás ismerete kevés egy gyakorló szakembernek, ők arra kíváncsiak, hogy ezek a valóságban hogyan működnek. A képzőhelyek látogatása során praktikus és gyakorlatias kérdések fogalmazódtak meg. Szerencsére alkalom volt a tanulókkal is beszédbe elegyedni mindenütt.

A hosszú buszos utat kihasználva különböző tájékoztatókat hallgattak meg a résztvevők. Olyanokat, amik nem szorosan a programhoz kapcsolódtak, hanem a tágabb értelemben vett szakképzéshez tartozik. Ilyen volt például a Békés megyei munkásságú Tessedik Sámuel életének és munkásságának a bemutatása. Megtudhatták a résztvevők, hogy Tessedik volt aki a korát jóval megelőzően a munkát, mint a nevelés eszközét felismerte és alkalmazta. Ő volt az első, aki a lányok foglalkoztatásának gondját felvállalta és elsőként indította be a gazdasszonyképzését. Ugyanígy megismerhettük Keresztúry Dezső, vagy a mostanában sokat emlegetett Klebersberg Kunó életét és munkásságát.

Nagy könnyebbséget jelentett, hogy a busz mindvégig a rendelkezésünkre állt.

Ezekkel a tájékoztatókkal jól és hasznosan töltöttük az időt, ami által viszonylagosan gyorsabban telt az utazással töltött idő. A müncheni szállásra érkezve estére azonban mindenki fáradtan zuhant az ágyba. A szálloda *(Hotel Atlas City Paul-Heyse-Str. 18, Ludwigsvorstadt negyed, 80336 München)* München belvárosában, közel a Főpályaudvarhoz, egy kis utcában volt. Az anyagi lehetőségeinkhez mérten egyszerű, kicsi és tiszta volt, de a célnak megfelelt.

A tanulmányút szakmai és szervezési szempontból is kifogástalan volt. A szakmai programokat, beleértve a különböző szakképzési intézmények, szakmai szervezetek meglátogatását a Müncheni és Felső-Bajorországi Kézműves Kamara munkatársa segítette. Ez a fogadó intézménnyel történt előzetes levélváltások és közvetlen telefonbeszélgetések formájában történt.

A szakmai program jól felépített és jól szervezett volt. Minden pontosan (németes alapossággal), a megadott napirend szerint valósult meg. A programokra a fogadó intézmény munkatársai elkísértek bennünket, kedvesek és készségesek voltak. A szakmai és a szabadidős programok szervezésében és lebonyolításban is rendkívül segítőkészek voltak, több javaslatot tettek erre vonatkozóan is.

Már előzetesen küldtek felkészítő anyagokat, a szállásra is nők tettek több ajánlatot, amit mi választottunk ki, az anyagi lehetőségeink maximális figyelembe vételével. A hét során is minden segítséget megadtak, erre nem lehetett panasz. Figyelmük odáig kiterjedt, hogy az éppen az utazás idén történt németországi árvizek miatt a különböző látogatási helyszínre való eljutást az akkor éppen aktuális kerülőutak térképével láttál el a buszsofőröket. Így elmondhatjuk, hogy semmilyen akadály nem nehezítette a tanulmányút lebonyolítását.

A tanulmányút munkaprogramja:

Az első látogatás a **Müncheni Építőipari Ipartestületnél** (*Bauinnung München - Westendstraße 179, 80686 München*) volt. Az Oktatási Központ Vezetője (Leiter der Berufsbildungsstätte) Dipl.-Ing. **Kai-Uwe Holtschmidt** úr fogadott bennünket és tartott egy előadást, aminek végén a felmerült kérdésekre válaszolt. Az Ipartestület szakképzési

tevékenységének, valamint németországi építőipari duális szakképzési rendszer gyakorlatának, és finanszírozási modelljének bemutatása volt. Ezután lehetőség volt az Építőipari Gyakorlati Képzőközpont tanműhelyeinek megtekintésére. Itt azon túlmenően, hogy a láttuk a diákokat munka közben is, kötetlenül lehetőség volt velük beszélgetni is.

Érdekes volt megismerni az Építőipari Ipartestület szakképzésben betöltött szerepét az építőipari szakmák gyakorlati képzésében, a szakmai felügyelet ellátásában, részvételüket a vizsgakövetelmények meghatározásában, és a vizsgáztatás lebonyolításban. Erre nálunk is meg volna a lehetőség, csak meglátásom szerint kevés az olyan szakember, aki ebben tevőlegesen részt is tud venni. Az út első eredménye ez is, hogy ráirányította a figyelmem, miszerint érdemes a kamara nyitottságát kihasználni nálunk is jobban kihasználni a szakmai ipartestületekben felhalmozódott tudást.

Érdekes sajátossága a mindent alaposan kiszámító német képzési rendszernek, hogy ha a gazdaságnak kell a szakma, akkor kis, 4-5 fős csoportot is beindítanak.

Ezek után lehetőségünk volt az előadóinkkal együtt ugyanazt ebédet elfogyasztani, amit a diákok is ettek. Az étel finom és elégséges volt. Ebéd közben természetesen kötetlen beszélgetés formájában a délelőtt látottakról volt szó.

A második látogatásunk a **Bajor Kézműves Kamaránál** volt.

(**Handwerkskammer für München und Oberbayern** 80333 München Max-Joseph-Straße 4.)

Első előadónk **Dietmar Schneider** osztályvezető helyettes úr volt, aki az európai külgazdasági kapcsolatokért volt felelős, majd a m*ásodik előadónk* **Dr. Georg Schärl** osztályvezető helyettes úr volt, akinek a szakterülete a szakképzés és vizsgáztatás.

Itt számomra azért volt érdekes a találkozás, mert velük, **mint külföldi társszervezet vezetőivel a hivatalos programon túl is tudtunk beszélgetést folytatni** a Müncheni és Felső-Bajorországi Kézműves Kamara vezetőivel. Megállapodtunk abban is, hogy túl a tanulmányút keretein, **folytatjuk a további együttműködést**. Ajánlatot tettek arra is, hogy ha jövőre ismét sikeresen pályázunk, akkor milyen újabb helyszínek, milyen vállalkozásoknál folyó gyakorlati

képzőhelyek megtekintését javasolják, illetve vállalják benne a közreműködést, ha erre igényt tartunk. Erre pedig mindkét fél részéről máris nagy volt a nyitottság.

Az előadás keretében megismertük a Kamara tevékenységét, és ezen belül a szakképzés területén végzett munkájukat. Tájékoztattak az elméleti, valamint munkahelyi, és az un. üzemen kívüli gyakorlati képzés arányainak változása a szakképzés három éves tanulmányi ideje alatt. Bővebben erről a tanulmányút eredményeinél térek ki.

Szimpatikus volt látni, ahogy előre tervezhetően az üzemek feletti képzőhelyen be voltak osztva különböző vállalkozásoktól érkező tanulók. Sok szó esett a nálunk kényes tanulószerződések tartalmi követelményeiről, a tanulók járandóságairól, a munkabérek kifizetésének módjáról. Megtudtuk, hogy akárcsak itthon, a vállalkozók kötelesek egy bizonyos mértékű szakképzési hozzájárulást fizetni, amiből lehetősége van visszaigényelni, de csak akkor, ha saját tanulója van.

A kamaráról megtudhattuk, hogy a Müncheni és Felső-Bajorországi Kézműves Kamara mintegy hetvenhét-ezer tagszervezete hozzávetőlegesen 330 ezer munkavállalót képvisel. Azt, hogy kik tartoznak ebbe a körbe, a törvény rögzíti. A regionális Kézműves Kamara számos területen, köztük a szakképzés és a felnőtt továbbképzés kérdéskörében széleskörű szolgáltatást nyújt tagszervezetei számára. Ez nálunk is érdekes lehet, mert a felnőtt képzés és különösen a szakmai továbbképzések területén nálunk is nagyok a kihasználatlan lehetőségek, amik pedig a hazai versenyképességünket növelnék. Ebben magam itt Békés megyében is látok lehetőséget, és mint szakképzéssel foglalkozó alelnök, szorgalmazni is fogom, hogy a kamara a megyében meglevő képzési kapacitásokat kihasználva, korszerű és gyakorlatorientált oktatási programokat kínáljon a szakmunkástanulók, szakemberek, munkahelyi vezetők és vállalkozók számára.

A beszélgetések során azt is megtudtam, hogy szakképzett kézművesek jelentős része kis és közepes vállalkozásokban dolgozik. A nagyvállalkozások inkább mérnököket és alacsony képzettségű betanított munkásokat alkalmaznak.

A Müncheni és Felső-Bajorországi régió vállalkozásai összesen 25.000 gyakorlati munkahelyet biztosítanak a szakképzés számára. Összehasonlításképp: egész Magyarországon ma nagyjából 40.000 tartunk nyilván. A Kézműves Kamara a régióban

évente mintegy **9.500 tanulószerződést ellenőriz**, és hat területi központban (München, Ingolstadt, Mühldorf-Altötting, Rosenheim, **Traunstein** és Weilheim) tart fenn ún. Ezen kívül még a rosenheimi és a traunsteini képzőközpontjukban látogatást teszünk.

Röviden beszéltek még a Kézműves Kamara mesterképzési és mestervizsgáztatási tevékenységéről is, de erre már az idő kevés lehetőséget adott, ezért abban maradtunk, hogy ha lesz rá lehetőség egy következő pályázattal visszatérni erre a témára, akkor alaposabban körbejárjuk. A mestervizsgának Németországban nagy a presztízse, de a kézműves mesterek inkább önálló vállalkozások. A képzés is eltér a magyarországitól, Németországban egy éves, ami nálunk kivitelezhetetlen. Csak a vizsga ára 9.000 EUR, s a vizsga időtartama is egy- másfél hét. Sajnos ezt a kérdést jószerivel csak érintettük, de mert többen is érdekeltek voltunk, mint mestervizsga-bizottsági elnökök, szóban megállapodtunk abban is, hogy ennek alaposabb megismerésére is érdemes lenne egy projekt keretében visszatérni és több információt szerezni. Annál is inkább, mert nálunk 2015-től kötelező lesz a mestervizsga megléte annak, aki tanulóképzéssel is akar foglalkozni. Ebben is felajánlottak minden segítséget.

Ugyanígy csak érintettük - **a kézműves szakmák munkaerő utánpótlásának elősegítése érdekében** - a fiatalok számára **pályaválasztási tanácsadást**. Ez pedig azért különösen érdekes, mert a kamaráknak ez évtől kezdődően lett feladata a pályaválasztási tanácsadás.

Érdekes és nekem kifejezetten tetszik a másik ötlet, aminek majd itt Békés megyében is szorgalmazom a megvalósítását, ez a gyakorlati munkahely-börze.

A harmadik látogatásunk az Erdingi Gyakorlati Képzőközpontban volt. (*Berufliche Oberschule Erding* Freisinger Str. 89 85435 Erding). Itt **Dr.-Herbert-Weinberger-Schule Staatliche Berufsschule Erding** OStD **Dieter Link**, iskolavezető (Schulleiter) fogadott bennünket és tartott előadást.

Az Intézményben gépipari, építőipari és vendéglátó-ipari szakmák elméleti, valamint a szorosan ahhoz kapcsolódó gyakorlati képzés folyik. Találkozó az intézmény munkatársaival, az intézmény tevékenységének bemutatása. Ebben a képzőközpontban az előző látogatáshoz hasonló kérdéseket vetettünk fel és néztük, hasonlítottuk össze a korábban látottakkal,

újabb adalékot kapva az eddigiekhez. Ennek eredményéről lejjebb a tanulmányút értékelése során térek ki.

Délután **tovább utaztunk** Ruhpoldingba, (Hotel zur Post**** www.hotel-post-ruhpolding.de) elfoglaltuk a szállást és vacsora után rövid sétát tettünk a kisvárosban. Minthogy Traunsteinben ebben az időben nem tudtak szállást adni, ezért ez a kisváros esett a legközelebb a következő látogatások helyszíneihez. Maga kisváros egy rendezett, szép, kis alpesi üdülőfalu. A kereskedelem, vendéglátás területén dolgozó útitársaimat élvezet volt figyelni, ahogy felfedeztek olyan apró ötleteket, amiket itthon is hasznosítani tudnak. Rengeteg fénykép is készült az útról.

A negyedik látogatásunk a **Müncheni és Felső-Bajorországi Kézműves Kamara Traunsteini Oktatási Központjában** (Handwerks-kammer für München und Oberbayern, Bildungszentrum Traunstein, Mühlwiesen 4, 83278 Traunstein) volt. Ebben az intézményben ***Max Stadler*****,** az oktatási központ vezetője kalauzolt bennünket. Előbb az intézmény munkájának bemutatása történt meg, majd a tanműhelyeket járhattuk végig. Itt a lakatos, karosszérialakatos, autószerelő, kőműves, ács és asztalos szakmák oktatását nézhettük meg, azon kívül a fodrász és kozmetikus tanulók gyakorlati képzését is láthattuk.

A ***Regionális Építőipari Ipartestület*** képviselőivel találkoztunk, ahol a vállalkozók munkahelyi gyakorlati oktatásban betöltött szerepét mutatták be, majd megtekintettük a gyakorlati képzésüket. Az itt tapasztaltakról a beszámolóm összegző részében térek ki részletesebben.

A **Buderus** cég Traunsteini Oktatási Bázisában a cég korszerű, energiatakarékos fűtési, napkollektor és fotovoltaikus rendszereinek alkalmazási lehetőségeit bemutatása. Találkoztunk a regionális energia-tanácsadói tevékenyégét ellátó iroda munkatársaival, ahol az épületek energiafelhasználást csökkentő építési megoldásokat mutatták be.

Az utolsó nap délután volt a projektzáró értekezlet, ahol mindenki részletesen elmondta mivel járult hozzá ez a tanulmányút az eddigi tudásának megújításához, mik azokat a tapasztalatok, amiket a beszámolójukban hangsúlyosan fognak kiemelni, s mit azok az új dolgok, amik különösen megfogták és itthon is tudják hasznosítani. Szó volt még a tapasztaltak továbbadásának módjáról is. Ez aztán a vacsora után, sőt a hazafele vezető úton is téma volt.

A tanulmányút általános értékelése:

A program alapvetően az eredeti célkitűzéseit teljesítette, azaz a németországi duális rendszert nagyrészt bemutatta

A szakmai felkészülésem a fenti programmal kapcsolatban már a pályázat beadásakor megkezdődött.

Mind szakmai, mind szervezési szempontból azt kaptam a tanulmányúttól, amit vártam tőle.

Csoportunk létszáma kiváló lehetőséget biztosított a jó hangulatú, tartalmas közös beszélgetésekre és eszmecserére is. Az étkezések, és főleg a közös esti vacsorák jó alkalmat nyújtottak a napi program során látottak kiértékelésére és elemzésére. A közös záró beszámoló kérdéseire adandó válaszokat is a tanulmányút zárását megelőzően, egy team munka keretében, közösen fogalmaztuk meg.

A program változatos, feszes, de rendkívül jól szervezett volt. Ahogy a beszámolómban terjedelmi okok miatt többször is hivatkoztam rá, több oldalról körbejárva kaptunk képet a duális szakképzés működéséről a gyakorlatban. Nekem sokat jelentett, hogy lehetőségem volt a tanárokkal, oktatókkal és diákokkal is beszélgetni, tapasztalatot cserélni.

A csoport jól összekovácsolódott az egy hét alatt, s noha nem volt kötelező az együttvacsorázás, mégis ez volt az az alkalom, amikor naponta összegeztük az újdonságokat, a látottakat és hallottakat. A szakmai programok mellett betekintést nyerhettünk a régió történelmébe, jelenlegi helyzetébe, beleértve a gazdaságot is. A különböző helyszínek eléréséhez a busz a rendelkezésünkre állt.

Az az első látásra megállapítható volt, hogy magas színvonalú technikai eszközök sora és jó minőségű anyagok állnak rendelkezésre. Ez természetesen összefügg magával finanszírozással, valamint a német gazdaság fejlettségével. Ezt alátámasztja az is, hogy a nagy cégek önként adtak anyagot, eszközt az oktatás céljaira. Mindemellett, hogy profitált belőle az oktatási intézmény is, profitál a cég is, akinek az alapanyagait használják a festők, a lakatosok, az autószerelők, villanyszerelők és sorolhatnám még.

A program eredményei:

Kompetenciák: abból indulok ki, hogy minden idegen közegben szerzett tapasztalat beépül az ember „agyába”, amelyeket később konkrét szituációkban fel tud használni. Sokat tanultam szervezésből.

Mindenképpen fejlődött, illetve helyreállt korábbi nyelvi kommunikációs szintem, sikerült felfrissíteni, megújítani a német nyelvi szókincsem.

Az idegen környezetben zajló közös munka tovább növelte empátia, és együttműködési készségem.

Szerencsés volt, hogy az előadók széles körből kerültek ki. Bár mindenki gyakorlatilag a munka világával foglalkozott, teljesen más szemlélet volt megfigyelhető a különböző területekről érkezőkön, ami színesítette az ismereteimet

A tanulmányi út során látottak közül nagyon tetszett a hazaitól eltérő, eleinte még kicsit bonyolultnak tűnő oktatás rendszerének átjárhatósága, illetve egymásra épülése.

Nagyon izgalmas volt és még számos új kérdésre irányította rá a figyelmem, mint jövőben lehetőség, a sokkal nagyobb számban szervezett felnőtt-továbbképzés és átképzés gyakorlata. A regionális képzési intézmények magas szakmai színvonala, az iskolarendszerű szakképzés követelményeivel azonos szintű felnőttképző programok nyújtása. Így az ott tanulók nemcsak bizonyítványt, hanem a társadalom számára teljes mértékben hasznosítható szaktudást is kapnak. Ebben igen sok lehetőségünk van.

A Békés megyei Kereskedelmi és Iparkamara, valamint a Békés Megyei Fejlesztési és Képzési Bizottság ülésein bemutató keretében kívánom ismertetni a látottakat, hallottakat, figyelembe véve, hogy tapasztalatok más-más elemei lehetnek hangsúlyosak a különböző szinteken.

Jó gyakorlat:

Nálunk örök súrlódási pont az iskolák és a vállalkozások közt az elméleti és a gyakorlati oktatás ideje, annak folyamatossága. Németországban a szakiskolában az elméleti oktatás két módon történhet: vagy heti, vagy un. blokkos formában. Mindkét rendszernek meg van a maga előnye és hátránya, de tény a vállalkozások jobban be tudják illeszteni a munkarendjükbe a blokkos oktatásban részt vevőket. Azok, akik heti oktatásban vesznek részt azok egy héten egy nap iskola, és négy nap az üzemi foglalkozás. A blokkos rendszerben nyolc hét a gyakorlat, és négy az iskola.

Nekem és mint kiderült valamennyink számára szimpatikus volt az, hogy az iskola egy három hónapos próbaidővel kezdődik. Ezután válik véglegessé és fel nem bonthatóvá a tanulószerződés! A tanuló tehát nem mehet át másik gyakorlati képzőhöz akkor sem, ha valami miatt nem nyeri el a tetszését a gyakorlati képzőhely. A tanulószerződés már a mienknél nagyobb kötöttséget és elköteleződést jelent mind a két fél számára.
Ugyancsak mint jó gyakorlatot ismertem meg, hogy egy szakmaválasztás gyakorlatilag szinte egy életre szól, ugyanis – noha lehetőség van több szakma tanulására is - a tanulók 75-80%-a azonban csak egy szakmát szerez, s abban dolgozik, megint csak jó gyakorlat, hogy a németek az itthoninál nagyobb súlyt fektetnek a saját továbbképzésükre. Erre nem sajnálják sem az időt, sem a pénzt.
A diákok kb. 15%-az, aki későbbiekben második szakmát tanul és csak pár százalék azok száma, akik további szakmákat sajátítanak el. Ettől a racionalitástól még messze vagyunk, de mint hosszú távon elérendő cél, érdemes volt megismerni ezt a mentalitást is.

A tapasztalatok hasznosulása

A tanulmányút során látott hasznos megoldásokról és jó ötletekről a szakképzésben tevékenykedő kollégákkal folytatott személyes beszélgetéseken kívül a kamara hírlevelében tervezek hírt adni. Mint a Kamara szakképzéssel foglalkozó alelnöke elnökségi üléseken, más szakképzési rendezvényeken tudom a látottakat hasznosítani és továbbadni. Mint a Békés Megyei Szakképzési Bizottság elnöke a bizottság munkájában tudom maradéktalanul hasznosítani a látottakat, ebbe az irányba befolyásolni a döntéseket.

A számtalan élmény és tapasztalat, valamint az út során ellesett számos apró ötlet, és jó megoldás emléke – köszönhetően a sok fényképnek is - az idő múlásával sem felejtődik el, és így majd szükség esetén egy-egy adott helyzetben rendkívül nagy segítséget jelentenek egy döntés meghozatalánál.

A tanulmányi út résztvevői igen különböző vállalkozásokban tevékenykednek, a közvetlen együttműködésre a kamara szakképzési munkájának megvalósítása során mutatkozik lehetőség. További előny, hogy a résztvevőkkel nagyon jó, mondhatnám baráti kapcsolat alakult ki, így a kapcsolatot a továbbiakban is fenntartjuk egymással.

További előny, hogy a német partnerintézetekkel sikerült **további együttműködésekről is megállapodni.**

A kulturális és szabadidős programról:

Nekem, mint kamarai vezetőnek nagy örömet okozott, hogy a tanulmányút alatt a különböző területről verbuválódott szakképzési szakértőknek egy nagyon jó csoportját sikerült összekovácsolni. A szabadidő értelmes eltöltésére több javaslatot is kaptunk a szervezőktől már előzetesen is, de a ruhpoldingi szállodában pl. minden reggel három napra előre a város és környéke látnivalóiról, kulturális rendezvényiről adtak tájékoztatást. Lehetőség volt bárkinek bárhova elmenni, azonban minden alkalom úgy alakult, hogy a csoport kisebb-nagyobb csoportosulásban, de együtt ment vacsora után a környéken sétálni, vagy maradt az étteremben esetleg valamilyen közös helységben (hallban). Noha kötetlen volt, a vezető téma mindég a napi tapasztalatok megbeszélése volt. Azt, hogy mennyire hasznosak voltak a szabadidős programok, jól mutatja, hogy amíg mi páran egy müncheni sörözőben a vacsoránkat fogyasztottuk, addig a kereskedelem, vendéglátás területéről érkezők „becserkészték” a konyhát és környékét, s kiszámolták, óránként hány adagot szolgálnak fel, onnan, hogy ehhez mennyi alapanyag kell, és milyen ütemezésben beszállítani odáig vizsgálódtak, hogy ehhez milyen mosogató és ételhulladék elszállítás tartozik. Miközben mi vendégek csak a gyors és udvarias kiszolgálással találkoztunk.

Ugyanígy egy sóbányában tett látogatás során nem csak, mint turista néztük a látványosságot, hanem a turisztika területéről érkezők elmondták, mi az, ami nekik külön érdekes volt, a műszaki területen dolgozók annak a szivattyúnak jártak a csodájára, amelyik

105 éven keresztül folyamatosan működött, anélkül, hogy meghibásodás miatt le kellett volna állítani. Másokat a munkakörülmények foglalkoztattak jobban. Nekem, mint fényképésznek nagyon tetszett, hogy a csoport indulása előtt készített elvételeket a túra végére kiállítva megtaláltuk az érkezéskor. A képek technikailag korrektek voltak. További érdekessége voltak a nehezen hozzáférhető helyen, vagy éppen csúszdán az automata, mozgásérzékelővel készített fényképek, amik nagy tetszést váltottak ki a csoport tagjaiból, de ahol rajta voltam, én is szívesen megvettem.

Összefoglalás

Az egy hetes szakmai program során rengeteg információt hallottam, sok látványos modern tanműhelyt, oktatási helyszínt ismerhettem meg. Világosan látszik a több évszázados töretlen és szerves fejlődés, melynek eredménye a magas gazdasági, kereskedelmi teljesítmény, a magas foglalkoztatottság.

Az európaitól gyökeresen eltérő kultúrájú képzetlen bevándorlók számának ugrásszerű növekedése számukra is komoly fejtörést okoz. Szakképzésük, azon belül a munkaerő-piaci igényeknek megfelelni akaró képzésük nagyon rugalmas, teljesen gyakorlatközpontú Ezt a gondolkodást az eddiginél nagyobb ütemben nálunk is érdemes átvenni.

Jó példákat láttam arra, hogy az üzemek feletti képzési központok milyen széleskörű gazdálkodói részvétellel és a szakmai szervezetek hatékony szakmai segítségével látják el funkciójukat.

Az ösztöndíj egy viszonylagosan magasabb beiskolázási létszámot eredményez, ahonnan már csak egy lépés az üzem illetve a szakma megtartó képességére alapozva a megfelelő szakember utánpótlás biztosítása.

Végezetül még egy tanulság.

Látható, hogy a képzési tevékenység egy speciális vállalkozás, melynek gazdasági mutatói is vannak. A szakmai szövetségek éppúgy meghatározott ellentételezésért végzik az oktatási tevékenységet, mint a vizsgáztatók, vagy akár a kamara ügyintéző szervezete. Pontosan szabályozott a feladatkör, amely az egyes szereplőkre hárul, és pontosan tudható, hogy az egyes tevékenységnek mekkora a díjtétele (pl. tanulószerződés megkötésekor a regisztrációs díj 25 Euro). Jó lenne náluk is a jelenleginél érdekeltebbé tenni a vállalkozókat anyagilag is vonzóvá kell tenni a szakképzési rendszerben történő részvételüket. A jövőben a tanulmányút tapasztalataira hivatkozva sokkal határozottabban fogom képviselni ezt a különféle rendezvényeken.

Békés, 2013 július 13.

Juhos János

Képmelléklet

A csoport tagjai a Müncheni Építőipari Ipartestületnél

Ebéd az Építőipartestület menzáján. Balról a második Holtschmidt úr.

Egy igazi vendéglátós akkor is az élményeket gyűjti be, amikor más szórakozik.

A tanműhelyekben

Lányok, akik asztalos tanulók!

Az elkészült munkadarabot a tanulók hazavihetik!

Ruhpolding

Mit csinál másképp a kollega? Ő miből él?

A csoport a szállodában és a sóbányában

Vorklórműsor megtekintése

A menedzsment a hivatalos program után

A fotókat készítette Juhos János